

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

NR. 214

SĂPTĂMÂNA 25 MARTIE — 31 MARTIE 2007

Duminica Cuvioasei Maria Egipteanca

Astăzi: BUNA VESTIRE

Mănăstirea Moldovița

Lăcăș sfânt care își serbează astăzi hramul.

Informații interesante găsiți în pagina a doua

**ANTRENAMENTE ȘI
COMPETIȚII SPORTIVE
PENTRU COPII ȘI
TINERET**

**Îți place sportul și vrei să
fii învingător ?
Alătură-te echipei noastre
care ne va reprezenta în
cadrul competițiilor
interparohiale !**

Prima ședință va avea loc **sâmbătă, 31 martie, între orele 14.00 — 16.00, la ȘCOALA GENERALĂ NR. 15, „ȘTEFAN BARSANESCU” din Iași,**

pentru constituirea grupelor de vârstă (de la copiii mici până la elevi, studenți etc) pentru formarea echipelor ce ne vor reprezenta în cadrul competițiilor sportive interparohiale.

Pentru înscrieri vă stau la dispoziție:
**Prof. Lucian Boghean, tel. 0741 388 065;
0722 458 309**

sau
**Secretarul de redacție, Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602**

Evangelia Praznicului Buna Vestire (Luca I, 24-38)

24. „Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a zămislit și cinci luni s-a tăinuit pe sine, zicând:

25. «Că așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocară mea».

26. Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret,

27. către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.

28. Și intrând îngerul la ea, a zis: «Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei».

29. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: «Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?».

30. Și îngerul i-a zis: «Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său.

33. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit».

34. Și a zis Maria către înger: «Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?».

35. Și răspunzând, îngerul i-a zis: «Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.

36. Și iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă.

37. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință».

38. Și a zis Maria: «Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!». Și îngerul a plecat de la ea.“

Pelerini la locuri și momente sfinte

Mănăstirea Moldovița

Grup de pelerini din parohia noastră în vizită la Mănăstirea Moldovița, 3 august 2005

Alături de Voroneț, Sucevița, Humor și Arbore, mănăstirea Moldovița face parte din colecția de monumente de o importanță universală pentru ceea ce specialiștii numesc "genul picturii bisericești exterioare din Moldova".

Este una dintre cele mai vechi așezări călugărești, tradiția susținând că ea își are originea încă de pe vremea Mușatinilor. Prima biserică de piatră, cu hramul "Buna Vestire" a fost zidită sub domnia lui Alexandru cel Bun, în perioada 1402-1410. La sfârșitul aceluiași secol ea s-a prăbușit din cauza alunecărilor de teren; din acest motiv Petru Rareș, dorind să continue existența așezământului a construit în 1532 o nouă biserică în apropierea celei vechi. Mănăstirea Moldovița a fost mai apoi înconjurată cu ziduri înalte de 5 metri și turnuri, dobândind aspectul de fortăreață.

Trebuie amintit că în timpul domniei lui Alexandru cel Bun, la mănăstire a funcționat un important centru cultural care se ocupa cu copierea și împodobirea cărților bisericești. Acesta și-a continuat activitatea mai târziu, în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.

După ocuparea Bucovinei de către imperiul austro-ungar, mănăstirea Moldovița a fost desființată în anul 1785 și abia în 1932 și-a reluat activitatea ca mănăstire de maici; în această perioadă a suferit însă nenumărate deteriorări. Între 1954 și 1960 a fost restaurată aproape în totalitate.

Față de mănăstirile dimprejur, Moldovița se individualizează prin câteva elemente iconografice, prin stilul picturii și prin tonalitatea cromatică. În general se pune accent pe concretul personajelor, și nu pe ceea ce semnifică ele; realismul cu care sunt înfățișate conferă multă viață scenelor înfățișate. Temele preferate de cei care au zugrăvit biserica sunt "Imnul Acatist", "Arborele lui Ieseu". În cadrul picturii ce reprezintă "Asediul Constantinopolului", bisericile din cetatea asediată seamănă foarte bine cu locașurile sfinte bucovinene. De asemenea, chipul Maicii Domnului are asemănări fizionomice cu cele ale femeilor din partea locului.

Patrimoniul mănăstirii include câteva obiecte artistice și istorice foarte importante: pomelnicul și epitafurile, precum și jilțul domnesc decorat cu stema Moldovei, datând din vremea domniei lui Petru-Vodă.

De-a lungul anilor Mănăstirea Moldovița a fost un loc de întărire duhovnicească pentru mulți oameni; credințioșii continuă și astăzi să vină aici să admire frumusețea acestui sfânt locaș și să ia aminte la cuvintele de îndrumare duhovnicească.

Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul

- Înțelesuri și explicații duhovnicești (III) -

(continuarea din numărul 213)

Trândăvia este, întâi de toate, risipire, atrofierea vederii realiste și a energiei noastre creatoare. Trebuie observat că nu inactivitatea, repaosul este starea noastră firească, ci, dimpotrivă, activitatea, lucrarea. Dacă de exemplu, omul pățimăș înțelege desfrânarea ca pe o stare normală, aceasta se întâmplă din cauza caracterului său decăzut, care nu se manifestă nici unde mai bine decât în plăcerile trupești. Desigur, însă, starea de normalitate o reprezintă curăția, neprihănirea.

Hristos a refăcut plinătatea în noi. Și aceasta a realizat-o prin refacerea adevăratei scări de valori, prin întoarcerea noastră înapoi către Dumnezeu. Primul și minunatul rod al acestei plinătăți este smerenia, care ar putea fi definită mai presus de toate ca biruință a adevărului în noi, îndepărtarea tuturor minciunilor în care de obicei trăim. Numai smerenia poate fi capabilă de adevăr, de a vedea, de a primi lucrurile așa cum sunt și astfel de a vedea măreția, bunătatea și iubirea lui Dumnezeu în orice. De aceea se spune că Dumnezeu "celor mândri le stă împotriva iar celor smeriți le dă har" (Iacov 4, 6). Adevăratul duh creștinesc este cel al luminii, al bărbăției, al tăriei, al păcii, al bucuriei necurmate.

Trândăvia aduce cu sine întristarea, deznădejdea, care înseamnă incapacitatea omului de a vedea ceva bun sau pozitiv în viața sa, reducerea la negativism și pesimism a tot ceea ce există. De aceea, trebuie privită cu adevărat ca o forță demonică. Deznădejdea este sinuciderea sufletului, pentru că atunci când omul este cuprins de ea devine incapabil să vadă lumina și să o dorească. Iar din această perspectivă, asceții spun că trândăvia este păcatul de căpetenie. Este starea care ne face vulnerabili la ispitele celui rău. Este rădăcina patimilor care hrănește multe alte păcate.

Trândăvia este terenul fertil pe care crește endemic egoismul, indiferența, insensibilitatea, nepăsarea față de aproapele, adică faptul de a nu mai ști că celălalt există într-o interioritate la fel de profundă ca și a mea, de a nu mă opri, cuprins de emoție, la auzul unei melodii sau la vederea unui trandafir, de a nu mai da slavă lui Dumnezeu pentru ele — pentru că totul mi se cuvine. Când nu îmi pasă că totul este înrădăcinat în taină și că taina locuiește-n mine. Când uit de Dumnezeu și de creația Lui. Când nu mai știu să mă accept ca o creatură cu destin veșnic. Când uit de moarte și de ceea ce i-ar putea urma: o nevroză spirituală care nu are nimic; îndepărtarea de „lumina vieții”, cea care dă sens existenței celui alt, celui mai neînsemnat fir de praf, mie însumi.

Doamne și Stăpânul vieții mele, trezește-mă ! Această trândăvie, această anestezie a întregii mele ființe, insensibilitate, pecetluire a zonei profunde a inimii mă înstrăinează de orice bucurie adevărată, de orice nădejde, de cea mai sensibilă percepție a divinității.

Să fiu activ, jertfelnic și neobosit în a împlini voia lui Dumnezeu, să înțeleg de la Hristos că, atâta vreme cât Tatăl meu cel ceresc lucrează (Ioan 5,17) și eu trebuie să lucrez !

Bibliografie:

- Olivier Clement, Trei rugăciuni: Tatăl nostru, Rugăciunea Împăratei ceresc, Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, Editura Reîntregirea din Alba-Iulia
- Rugăciunea Postului Mare talcuia de Sf. Inochentie al Odesei *Lumea Credinței - martie 2004*
- Pr. Prof. Alexander Schmemmann, *Postul cel Mare*, Ed. Univers enciclopedic

*A consemnat Iuliana Onofrei
(continuarea în numerele viitoare)*

Lipsa pocăinței, mai gravă chiar decât păcatul săvârșit

Nu întâmplător a cincea Duminică a Postului Mare este închinată Sfintei Maria Egipteanca, ci pentru că pocăința ei este o chemare și un îndemn pentru fiecare dintre noi creștinii, doritori a dobândi viața veșnică, precum ea a dobândit-o printr-o exemplară dorință de pocăință, după ce a fost vulnerabilă în fața multor căderi. Viața Sfintei Maria Egipteanca este un model perfect de pocăință neclintită și nădejde, pentru că din experiența vieții sale noi putem învăța cum să luptăm eficient împotriva răului care zace în noi și cum să ne ferim să nu cădem în deznădejde amintindu-ne de păcatele din trecut sau analizându-le pe cele prezente.

Suntem îndemnați să folosim perioada postului și să apelăm la pocăința adevărată și la spovedania curată, așa cum și Sfânta Maria Egipteanca a făcut la rândul său, astfel că din pricină a răului sau armă a păcatului prin viața în desfrânare pe care a avut-o în tinerețe, a ajuns la sfințenie desăvârșită, la viețuire întocmai ca îngerii, tocmai pentru că, nu suntem pedeșiți pentru păcatele noastre, oricât ar fi de multe și de grele, ci pentru lipsa de pocăință.

Viața Sfintei Maria Egipteanca a fost, în linii mari, viața unei femei simple din veacul al V-lea, însă privită în profunzime, viața ei a fost și rămâne exemplară pentru condiția umană și putem să o folosim ca pe o oglindă, în care, pe măsură ce îi citim acatistul, sau relatări despre păcatele în care ea a căzut ne putem identifica propriile păcate, iar pe măsură ce ne informăm cu privire la strădaniile ei de pocăință, recunoaștem multe din propriile noastre încercări de ridicare.

Analizând viața sfintei și contextul social în care aceasta s-a născut și a trăit, constatăm că în viața noastră de acum ne confruntăm cam cu aceleași tipuri de probleme sociale sau de familie: prostituție, copii neascultători/neînțeleși, relații părinți-copii tensionate, deficiențe în educație la diferite nivele (nivele de vârstă sau sociale) sau chiar o neglijare a educației în general indiferent de domeniu. Născută în Egipt, Maria a stat cu părinții numai 12 ani, după care a fugit în lume... căci ea însăși mărturisește: *"Am lepădat dragostea părintească și timp de 17 ani i-am petrecut în destrăbălări..."* În zilele noastre, astfel de "cazuri" sunt nenumărate: copii de a căror educație părinții nu se ocupă și cresc fără "cei șapte ani de acasă", copii care ajung apoi, fie în stradă, fie "carne vie", mai ales în cazul fetelor.

Nu întotdeauna, însă, părinții sunt de vină. Mediul social degradat, anturajul, care strică și ușoarele urme de obiceiuri bune, slaba informare, dorința de afirmare indiferent de mijloace, fac nenumărate victime. Astfel, mulți tineri și tinere, aleg „variante necăstigătoare” încă de la debutul adolescenței, uneori fără posibilitate de întoarcere... Utilizând “rețetele” sau “medicamentele” prescrise de Sfinții Părinți pentru acest post și nu numai (spovedanie, cercetarea adevărului, apropierea de biserică,

etc.), care au ca scop vindecarea sufletească și trupească, fără îndoială că vom deveni curați și bine pregătiți pentru a trăi într-un mod mulțumitor și împăcați cu noi și cu aproapele, să participăm cu folos la sfintele slujbe care se săvârșesc în Sfânta Biserică. Așadar, să ne folosim de perioada de post pentru a ne îmbunătăți viața și să ne rugăm Preacuratei Fecioare Maria, așa cum și Sfânta Maria Egipteanca a făcut-o la rândul său, să participăm și noi la ultimele evenimente din viața pământească a Mântuitorului.

Oana– Elena Cucu

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, întipărindu-ți închipuirea lui Dumnezeu, cuvioasă, prin multe feluri de virtuți; și atâta ai strălucit, încât și, peste ape ușor ai trecut, fericită și te-ai ridicat de pe pământ cu rugăciunile tale către Dumnezeu; și acum, stând cu îndrăzneală înaintea lui Hristos, prealăudată Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Stihira Cuvioasei Maria Egipteanca cuprinsă în slujba din Duminica a cincea a Sfântului și Marelui Post

CALEIDOSCOP

◆ Biserica ortodoxă română “Buna Vestire” din Bruxelles - ambasador spiritual al României

Biserica ortodoxă română “Buna Vestire” din Bruxelles, Belgia, va reprezenta România ca Ambasador Spiritual în cadrul evenimentului “Bruxelles, Capitală a Europei”, informează windbag.be. Evenimentul se va desfășura în perioada 24 - 25 martie 2007, la Bruxelles, cu ocazia celei de-a 50-a aniversări de la semnarea Tratatului de la Roma, și tuturor celor ce doresc le va permite să descopere bogăția celor 27 de țări membre ale Uniunii Europene reprezentate în capitala Europei, prin lăcașurile de cult, centre culturale și ambasade.

◆ Arhiepiscopul Vienei este optimist în privința unui acord ortodox - romano-catolic

Diferențele teologice dintre Biserica Ortodoxă și cea Romano-Catolică pot fi rezolvate, a declarat ieri cardinalul Christoph Schönborn, arhiepiscopul Vienei, informează directionstoorthodoxy.org. În cadrul unui interviu, arhiepiscopul Vienei a afirmat că Biserica Ortodoxă și cea Romano-Catolică sunt de acord “în aproape toate chestiunile teologice”. Un punct mai delicat în privința unui acord este cel referitor la rolul papalității, însă și acest punct poate fi rezolvat. Unitatea este crucială astăzi, încât “orice este posibil, iar creștinii vor putea vorbi cu o singură voce”, a mai spus arhiepiscopul Vienei.

Sursa: www.trinitas.ro

Se distribuie prin pangarul parohiei.
Pentru susținerea acestei publicații, dar
și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

SPOVEDANIE ȘI ÎMPĂRTĂȘANIE DOAR PÂNĂ LA DUMINICA FLORIILOR, 1 APRILIE

PROGRAM PENTRU TAINA SPOVEDANIEI

•Mărțea, Miercurea, Joia și Vinerea:
8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00

•Sâmbăta: 17.00- 20.00

- În dimineața zilelor de SÂMBĂTĂ, DUMINICĂ și în
SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE, preotul NU MAI POATE
SPOVEDII. Din considerente canonice temeinice și pentru a nu
afecta desfășurarea serviciului liturgic, îndemnăm pe
credincioși a nu mai solicita spovedanie în cadrul slujbelor
premergătoare Sfintei Liturghii din toate aceste zile.

PROGRAM

PENTRU PRIMIREA TAINEI SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

•DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau SÂMBĂTĂ,
la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu
adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm
primirea Sfințelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții
Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după convenita citire a
rugăciunilor pentru împărtășanie.

Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie
ziditor pentru toți, îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de
grijă de cele sufletești și să se spovedească în perioada care a mai
rămas, până la Duminica Floriilor, săptămâna Patimilor având un
caracter cu totul special, dedicat Jertfei Mântuitorului și nu
problemelor noastre. persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot
veni la Biserică, se pot face programări pentru împărtășanie la
domiciliu, la telefon 211 273 sau 0742 044 844

Cronică parohială

◆ În seara zilei de miercuri, 21 martie, s-a oficiat în biserica noastră
slujba *Deniei Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul*.
Canonul Sfântului Andrei Criteanul este specific perioadei Sfântului și
Marelui Post. El s-a citit în prima săptămână din acest post, în zilele
de luni, marți, miercuri și joi, dar acest canon a fost reluat integral
miercuri seara, în cadrul slujbei *Deniei*. *Denia* este slujba Utreniei
care se săvârșește de seara, în cadrul unei slujbe de Priveghere.
Miercuri seara i s-a adăugat acestei slujbe de Utrenie Canonul cel
Mare al Sfântului Andrei Criteanul, un canon de pocăință care
cuprinde peste 300 de strofe, în care Sfântul Andrei evocă personaje
biblice ale Vechiului și Noului Testament, înfățișându-ne modele de
pocăință, modele de virtute, astfel încât noi să putem să le urmăm în
nevoia și ascensiunea noastră duhovnicească. Canonul Sfântului
Andrei Criteanul a fost rânduit de Sfinții Părinți pentru a se săvârși în
perioada postului, în prima și în această a V-a săptămână, pentru a
da posibilitatea credinciosului de a-și măsura distanța duhovnicească
dintre ei și modelele virtuții. În limba greacă, "canon" înseamnă
"măsură", fiind de fapt o unitate de măsură prin care se măsurau
distanțele, iar în sens duhovnicesc, canonul este pentru noi o
măsurare a distanței dintre starea sufletească a noastră și modelele
de virtute pe care ni le pune înaintea Sfântul Andrei Criteanul.

Despre semnificațiile postului, despre felurile moduri în
care se cuvine a posti, ne-a vorbit PC Pr. Paroh, Mihai Mărgineanu în
cuvântul de învățătură rostit la finalul slujbei. Ne-a bucurat în mod
deosebit prezența alături de noi la acest ceas de rugăciune a PC Pr.
Daniel Macovei, fost preot slujitor la biserica noastră, actual preot
paroh la Parohia Huisurez, din județul Neamț.

◆ Tot în această săptămână, în seara zilei de vineri, 23 martie
s-a oficiat *Denia Acatistului Născătoarei de Dumnezeu*. În
cuvântul de învățătură rostit, Prea Cucernicul Părinte Paroh a
subliniat importanța Maicii Domnului în viața Bisericii și a noastră
personală, evidențind totodată semnificațiile slujbei oficiate și ale
Acatistului Născătoarei de Dumnezeu — imn de laudă închinat
Sfintei Fecioare Maria, alcătuit în prima jumătate a secolului al
VII-lea de către patriarhul Serghie al Constantinopolului. Slujba
de vineri seara a fost rânduită de Dumnezeieștii Părinți spre
rememorarea unui eveniment petrecut în anul 626, în cetatea
Constantinopolului, atunci când împăratul Heraclie fusese plecat
în Orient pentru apărarea cetății și în acest timp cetatea a fost
atacată de perși și de avari. În acele momente grele pentru
întregul popor, patriarhul Serghie al Constantinopolului, luând
icoana Născătoarei de Dumnezeu, a înconjurat împreună cu
poporul cetatea, pe zidurile ei, și Născătoarea de Dumnezeu a
intervenit ajutând dreptcredincioșii să biruiască pe păgâni. În
noaptea aceea, ca semn de recunoștință, poporul a săvârșit în
biserica această slujbă a *Imnului Acatist*, care este de fapt
Acatistul Bunei Vestiri.

**Începând cu numărul viitor vă invităm să citiți, într-o
rubrică specială care se va derula pe parcursul mai multor
numere ale revistei parohiale, semnificații mai detaliate și
explicații ale acestui Acatist al Bunei Vestiri.**

◆ ACȚIUNE FILANTROPICĂ

Sâmbătă, 24 martie 2007, a.c., după Sfânta Liturghie și
slujba de pomenire pentru cei răposați, a fost organizată o acțiune
filantropică cu ofrandele colectate în biserică la Spitalul de
Pneumoftiziologie „Pașcanu”, unde au fost distribuite copiilor și
bătrânilor circa 40 de pachete cu alimente, fructe și dulciuri.
Totodată au fost distribuite și circa 15 pachete cu alimente pentru
bătrâni singuri și neputincioși din parohia noastră.

Mulțumim comitetului care s-a implicat în colectarea și
pregătirea tuturor pachetelor, comitet format din doamnele Mihaela
Cărăușu, Floarea Cimpoi, Eufrosina Crudu, Dr. Gabriela
Mărgineanu și domni consilierii Neculai Cimpoi și Vasile
Arămeanu. Transportul la Spitalul de Pneumoftiziologie
„Pașcanu”, a fost asigurat de domnul consilier Gheorghe Aioanei.

**Dumnezeu să binecuvânteze și pe toți creștinii care
ne-au sprijinit prin ofrandele aduse la biserică pentru această
acțiune filantropică.**

◆ LUCRĂRILE LA BISERICĂ ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat în biserică lucrările
de instalații electrice și curățenie interioară după plecarea
muncitorilor de la S.C. DĂS S.R.L., care au efectuat zugrăvelile și
reparațiile. Astfel, s-a realizat repararea, vopsirea și aranjarea
stranelor, cu sprijinul doamnelor Maria Giurgea, Floarea Cimpoi,
Maria Hurja cu fetița Ștefania, Filomena Murguleț și copilul Alex
Turcanu, Aneta Georgescu, al domnilor Neculai Cimpoi, Vasile
Ungureanu, Vasile Arămeanu, precum și al tinerilor Ana-Maria
Macovei, Nicoleta Gabara, Iulia-Cristina Ciuhu, Aglaia Bejinaru,
Ionel Paslariu, Dan-Ilie Bateria, Paul-Ștefan Rusu, Vasile
Drăgan și alții.

**Tuturor le adresăm mulțumiri și ne rugăm ca Bunul
Dumnezeu să răsplătească fapta lor cea bună.**

◆ NOUL MONUMENT AL EROILOR

Au continuat și în această săptămână
lucrările de execuție a noului monument
începute cu două săptămâni în urmă.
Închinat victimelor războaielor,
monumentul va înlocui actuala cruce
aflată în stare de ruină. Conceperea
întregului proiect precum și lucrările de
sculptură și montaj sunt realizate de
către Domnul Profesor Gheorghe
Gheorghiuță, alături de sculptorii pe care
îi coordonează în mod direct, Mihai

Ciobanu și Dănuț Barbu, reprezentanți ai S.C. "ACANT" S.R.L.